

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto za bolj premožne 2 goldinarja; za manj premožne rodoljube pa 1 gld. 50 kr.

Denar naj se pošilja pod napisom:

**Upravništvu „Mira“,
v Celovcu,**
Vetrinjsko obmestje št. 26.

Leto XV.

V Celovcu, 20. vel. travna 1896.

Štev. 14.

Kmetske zadruge.

III.

Predloženi vladni načrt določuje, da se osnujejo ali ustanovijo po avstrijskih deželah okrajne in deželne kmetske zadruge. Če bode kak deželni zbor sklenil, mogle se bodo osnovati v dotični deželi tudi občinske zadruge, ki bodo obsegale po jedno ali več občin, oziroma jedno ali več župnij. Občinske zadruge bodo podrejene okrajnim zadrugam, okrajne pa deželnim. Dalje dovoljuje zakon, da se bode moglo za jeden sodnijski okraj, ako bode to potrebno gledé na razmere kraja, osnovati več okrajnih zadrug, ali pa tudi le jedno zadrugo za več okrajev. Poleg tega se bode tudi dovoljevalo osnovati zadruge za posamične skupine kmetovalcev. Tako bi ne nasprotovalo predloženemu načrtu zakona, ako bi zemljaki imeli svojo zadrugo, kočarji pa zopet svojo, ali pa veleposestniki svojo. Natančneje, kako se osnujejo zadruge v kaki deželi, bodo še odločili deželni zbori, ki bodo tudi mogli skleniti, da se zadruge v kaki deželi sploh ne osnujejo, ali pa le v jednom delu dežele.

Udje ali člani kmetskih zadrug bodo morali biti vsi, ki se pečajo s poljedelstvom ali gospodarstvom. To torej ne bodo nobene proste zveze, temveč prisilne. Deželni zbori bodo pa smeli dovoliti kake izjeme. Nekteri bodo dovolili, da tistemu, ki ima skoro same gozde, ne bode treba biti pri zadrugi. Tudi bodo deželni zbori lahko sklenili, da pri zadrugah ne bode treba biti velikim posestnikom ali pa grajščakom, ki imajo svoja posestva vpisana v deželno desko ali imajo sploh velika posestva. Ravnotako se bodo lahko oprostili potom deželnega zakona tisti, ki imajo prav malo zemljišča, in se od kmetijstva ne žive. Moglo se bode tudi določiti, da grajščaki ne bodo pri okrajnih, pač pa pri deželnih zadrugah. V tem oziru vladni načrt nič gotovega ne določa, temveč še le deželna zakonodaja bode tako popolnila načrt zakona, da se bode mogel izpeljati.

Da se veleposestnikom dovoljujejo tolike olajšave, nam ne more biti po volji. Že sedaj se mnogokrat odtegujejo skupnim bremenom, a zahtevajo večje pravice za-se. Gotovo bodo se v mnogih deželah hoteli odtegniti tudi dolžnostim nasproti kmetskim zadrugam, také pa se bo oviral potreben razvoj teh

zadrug. — Člani okrajnih zadrug bodo ob jednom tudi že udje deželnih zadrug.

Delovanje zadrug bodo vodili posebni odbori. Kako naj se le ti odbori sestavijo, to imajo natančneje določiti deželni zbori, ki imajo tudi določiti pravila in ustanovitev zadrug samih. Zadruge kmetov pa ne bodejo podvržene postavi, ki že sedaj velja za obrtne in gospodarske zadruge.

Doneski za zadruge se bodo naložili kakor naklada na državni zemljiški davek, če treba pa tudi na hišno najmarino (hauszinssteuer) in razredarino (klassensteuer). Ti doneski se bodo pobirali po davkarijah in od tam pošiljali zadrugam. — Če ima zadruga kak dobiček, se tisti ne sme razdeliti med združnike, temveč se mora pridjati rezervnemu zakladu.

Občinske, okrajne in deželne zadruge med seboj lahko stopijo v zvezo. To se n. pr. zgodi, ko je kaka zadruga sama preslaba, da bi izvedla kako večje gospodarsko podjetje, in se jih zato več združi. — Deželne zadruge bodo nadzorovale okrajne in občinske, deželne same pa bodejo pod nadzorstvom poljedelskega ministerstva. — Zadruge bodo podvržene pridobitinskemu in dohodninskemu davku le tedaj, kedar bodo ustanovila posebna podjetja, ki so podvržena temu davku. Razven tega bodo imele marsiktero olajšavo gledé kolekov in pristojbin.

S tem smo na kratko opisali vsaj v glavnih potezah ves vladni načrt o kmetskih zadrugah. Kakor čitatelji vidijo, je v vladnem načrtu marsiktera ugodna določitev za naše kmete; upamo pa, da bo državni zbor postavni načrt še v marsičem zboljšal. Želimo tudi, da bi se ta postava kmalu sklenila in zadruge prej ko mogoče začele delovati na korist propadajočega kmetskega stanú.

Nove zadruge bodo gotovo dobro delovale, samo da se v nje ne vtihotapi preveč birokratizem, t. j., da tam ne dobijo prve besede uradniki, ki gledajo le na to, da se mrtve in suhe črke postave izpolnujejo, ali se čisto nič ne ozirajo na dejanske, žive potrebe in razmere. Če se bodo pa vsi dobromisleči močje združili in delali na to, da se bodo zadruge čvrsto razvijale, potem bodemo dosegli marsikak uspeh za našega slovenskega oratarja, ki se bo oprostil jarma, v kterega ga je deloma vklenil tuji liberalizem. Naj bi se zato ne obotavljali poklicani krogi, zlasti poslanci, in nam kmalu prinesli z Dunaja novo, pa tudi dobro za-

družno postavo. Nova postava naj, to iskreno želimo, postane začetek novega razvitka in napredka slovenskega kmetskega stanú. —an.

Dopisi prijateljev.

(Kronski darovi za velikovško šolo.) Povodom inštalacije novega gospoda dekana Janeza Wieserja v Velikovu so darovali za slovensko velikovško šolo mil. g. proš Lovro Serajnik v Tinjah 10 kron; „Kolavdatorji“ na Vratih povodom birme na Kokovem 15 kron. Pozivu celovške podružnice sv. Cirila in Metoda so se odzvali: č. g. Janez Vidovic, župnik na Radišah, 100 kron; V. Valeš, župnik v Gutštanju, 20 kron; dr. Val. Janežič, c. in k. štabni zdravnik v p., 20 kron; zgubljena stava v zadevi Luegerjeve potrditve za župana, M. Ražun v Celovcu, 20 kron; druga stava 2 kroni; celovške Slovenke 2 kroni; neimenovan rodoljub iz fare Grebinjski Klošter 40 kron. Skupaj 229 kron. — Pristrčna hvala. Živeli nasledniki!

Izpod Strmca. (Shod katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem.) Shod, ki ga je priredilo naše slovensko katoliško-politično in gospodarsko društvo v nedeljo dné 10. t. m. v Konatečah pod Strmcem, obnesel se je v vsakem pogledu prav sijajno. Vreme je bilo krasno, kraj sam na sebi čaroben, vdeležba dobra, tako da smemo biti s shodom vseskozi zadovoljni. V prijazni Sušnikovi gostilni, lepo okrašeni z zelenjem in zastavami, zbralo se je do 500 ljudij, ki so pazno sledili govorom. Vč. g. župnik Gabron, ki je vodil zborovanje, s pristrčnimi besedami pozdravlja došle govornike in poslušalce in pojasni namen in pomen shoda. Nató jeden govornikov razkrije liberalno gospodarstvo v obče in kaže z mnogimi izgledi koliko skelečih ran je vsekali liberalizem kmetskemu stanú. Posebno osvetli liberalno gospodarstvo v našem deželnem zboru (veronauk, usmiljene sestre, volilni red itd.). Da se rešimo in si opomoremo, treba se vrniti h krščanskim načelom in zlasti ob času volitev izbirati le zanesljive krščanske in slovenske može. — Gosp. Kandut je govoril o izgojini šoli. Z mnogimi, deloma prav dovtpnimi izgledi je kazal na potrebo dobre izgoje in naštel 15 poglobitnih grehov izgoje (po Slomšeku). Pojasnil je pravi namen šole in dokazal, da današnje šole tega namena ne dosežejo. Glasno odobravanje je sledilo vrlim besedam. — G. Šervicelj p. d. Špicar stavi in utemeljuje sledeči resoluciji:

I. V Konatečah pod Strmcem dné 10. velikega travna na shodu katoliško-političnega in gospodarskega društva

Podlistek.

Mojemu prvemu učitelju, Josipu Englertu v spomin.

(Dalje.)

Malo dnij potem sem vstopil v šolo g. J. Englerta. Muzika je odstopila na drugo mesto, šola pa je zavzela prvo. S tem so se izpolnile goreče želje moje matere, pa tudi moje in med njimi je bila seveda ta, da bom enkrat „gospod“, kteri bo pel na slavo vsej svoji okolici sv. mašo; pa človek obrača, Bog obrne . . .

G. J. Englert bil je srednje, mične postave, kakor učitelju po mojem pristaju. Lase nosil je precej dolge, bili so črni; nos je bil precej velik, tanek in precej zakrivljen in črna brada je v podobi polumeseca oblegala precej smel podbradek. Izraz lica bil je sploh resen, oči modre in krotke, na smehljaj prijazen in srčen.

Železna Kapla, v kateri je deloval Englert, delila se je takrat na spodnjo in gornjo Kaplo, ali na „ubogo“ in „bogato“. V gornji Kapli je bilo že tedaj mnogo tržanov, kteri se niso branili imena „gospodov“; saj so bili okrogli in oblečeni po novem nemškem kroju. Jaz pa sem si mislil, da so pravi gospodje bili tedaj v Železni Kapli le četiri: preč. g. župnik, g. okrajni sodnik, č. g. kaplan in gosp. učitelj.

V šolo pojdež, rekli so mi. Gospa Gidijeva, ženska v obeh obzirih krasna, sporočila je g. J. Englertu, da je vse prirejeno, kar je bilo potrebno, da me odpustijo v šolo. Drugi dan je g. učitelj sam prišel v moje stanovanje, kjer je našel mene, Gidija in njegovo ženo v nekakem strahu in trepetu. Pa hitro sem se pomiril, ko me je g. Englert prijazno prijel za roko, krotko nasmehljaje se na vse nas, ter me peljal do šolskega praga in mi pripovedoval, kako bo v šoli fletno, kako se bom pridno učil, kako bodo moj očka veseli, ko razun muzike zvedó tudi o mojih šolskih uspehih. Vstopila sva v šolo. Ta je bila polna precej vzrastlih fantov in deklet. Po molitvi nastala je tišina, in na odru je vstal g. Englert ter ogovoril ves razred. Misel učiteljevega ogovora pa je bila ta, da je pripeljal seboj fantiča bistre glave iz visokih solčavskih planin, da mu morajo začetkoma vsi pomagati pri naukih, da ga morajo ljubiti, kakor pridni šolarji ljubijo pridnega tovariša.* In ljubili so me, kakor so znali. Med mojimi tovariši in tovarišicami bilo je mnogo prav pridnih in mirnih fantičev ter dekličev. Pa kakor sploh ni blaga brez zla, in poslednje navadno prevlada, tako je tudi med nami bilo nekaj smetja in hudobije. Meseca velikega travna 1861. l. zmislili so si ti neporedneži vojno med fantiči in dekliči. Jaz sem bil tedaj že med pridnimi učenci in sem navadno moral paziti na svoje tovariše in družice. Ravno mene pa so glavarji v kot za peč potisnili in me tam

* Kdor krajevnih razmer ne pozna, temu v pojasnilo sledeče: Bila je velika mržnja mej tržkimi in kmetskimi otroci. Jaz pa nisem bil le kmetski, bil sem celo iz druge dežele, iz Štajerske!

držali; malopridna deklica je stala na straži, kedar se izza ogla pokaže g. učitelj. Pa reva ga je pregledala, in g. učitelj je vstopil v šolo nenadoma, ravno tedaj, ko je bila največa vojna. Fantje so kričali, dekleta so se jokale, jaz sem se tudi solzil za pečo, vsa soba pa je bila polna prahu, kteri je podobno meglji plaval nad glavami! Ko so zagledali učitelja, so kar vsi razbežali na svoja mesta, osvobodili tudi mene, in prilezel sem izza peči k odru, da bi povedal, kar se je zgodilo. G. učitelj pa mi je mignil, da naj grem na svoj sedež; ni se jezil, ni kričal, celo ni prehudo gledal, pač pa je palico položil na mizo in odmolvil z nami, zagrozil je nam težko kazen, če se taka šala še kedaj ponovi. In ni se ponovila.

Dva paglavca sprijela sta se do krvi za knjižico, ktera je bila zares lastnina enega, drugi pa si jo je menda hotel prisvojiti, ali pa je koj nadlegoval svojega tovariša. Stvar je došla do g. učitelja. Začela se je razprava. G. učitelj pozveduje od enega, pozveduje od drugega, ali ta in drugi trdita, da je knjiga njegova lastnina. G. učitelj poizveduje od sosedov šaljivcev; pa tudi ti očividno ne govore resnico. Tedaj je g. učitelj pribegnil k sredstvu, ki ga svete knjige pripovedujejo o modremu kralju — Salamonu. Vzel je iz mize škarje ter je hotel razrezati knjižico. Resnični njeni lastnik se je takoj razjokal, šaljivec pa se je nasmejaj. Skazala se je pa pravica. Tistemu, ki se je razjokal, se je takoj vrnila knjižica, smejoči pa je hitro poskusil belo palico, poljubila ga je na dolžno mesto trikrat, poljubila ga je krepko. Oj! oj! Kako krepko! . . .

(Konec prihodnjé.)

* * *

za Slovence na Koroškem zbrani Slovenci obžalujejo, da koroški deželni zbor ni vpeljal usmiljenih sester kot postrežnice v deželni bolnišnici v Celovcu. Isti oporekajo tudi novemu volilnemu redu deželnega zbora koroškega, ker se njim vsled nepravilne razdelitve volilnih okrajev delajo ovire, da se ne morejo posluževati svoje volilne pravice. Oni obžalujejo nadalje, da se je deželni zbor koroški izrekel proti uvedbi pouka v krščanskem nauku na višji realki v Celovcu.

II. Isti zahvaljujejo mil. g. knezoškofa za dotične v deželnem zboru kmetom v korist stavljenе predloge. — Zahvaljujejo vse slovenske državne poslance, da so se tako krepko in vstrajno potegovali za pravice koroških Slovencev. Posebno zahvalo izrekajo g. poslancu kanoniku Klun-u za izvrstne govore ob priliki šolske debate v državnem zboru in prosijo gg. slovenske in slovanske poslance, naj bi tudi v prihodnje zagovarjali naše opravičene težnje.

Resoluciji sta se sprejeli. Nek drug gospod je v iskrenih, navdušenih besedah izpodbujal navzoče, naj ostanejo zvesti svoji slovenski materni besedi. — G. Šervicelj-Špicar izpregovori iz lastne skušnje o naših žalostnih šolskih razmerah in kaže, kako so naše učilnice le mučilnice za slovensko mladež. Njemu pritrudi tudi g. Kandut, ki spregovori še nekoliko o slovenskem uradovanju. — Nató g. predsednik zaključí zborovanje z živio-klici svitlemu cesarju. Domači pevci so zapeli cesarsko himno in izvrstno sodelovali tudi pri živahni prosti zabavi. Slava jim! — Želimo le, da shod obrodi prav mnogo sadú! Omenim še, da se je shoda udeležilo sedem gg. duhovnikov, na čelu jim preč. g. dekan Fr. Šavbah.

Iz Blač pri Beljaku. (Požarna bramba. — Tujci.) Za našo precej veliko vas se je ustanovila samostalna požarna bramba. Sedaj je pri kakej nesreči pomoč bolj hitra in bolj pri rokah, kakor prej, ko smo bili vkup z Ločani in Podgorjanci. Novo društvo ima okoli 40 gasilnih mož; za načelnika je bil izvoljen J. Marković, za namestnika F. Treiber; „lajtenant“ je J. Fric, in pismovodja F. Trunk. Ker so bili Blačani vedno dobri Slovenci, upamo, da bodo vpeljali slovensko komando. „Biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos!“ Naj bi bramba delovala Bogu v čast in in bližnjemu v korist. — Okoli našega res lepega jezera se vedno bolj naseljujejo tujci. Res je sicer, da dobi kmet za kos zemlje, na katerem se zida, lep denar in tudi kaj drugega more še prodati tujcem — ali denar se kmalu zapravi in potem ni ničesar. V marsičem uplivajo tujci tudi slabo na ljudstvo. V nedeljah zahajajo le redko kedaj v cerkev; marsiktera dekla ali kmetska hči je po tujih izgledih tudi hotela postati nobel „fajla“ ter šla v mesto. Nekaj se jih je opeklo in prišlo so rade zopet nazaj. Kdor je priden in pošten, pride sicer povsod po svetu — ali najboljšje mu je vendar na domačej, slovenskej zemlji!

Iz Štebna ob Zili. (Posojilnica.) Naša posojilnica, ktera je nasprotnikom hud trn v peti, kakor kaže grda pisava liberalnih listov, je imela v svojem prvem upravnem letu, t. j. od 11. velikega srpana do 31. grudnia 1895. l. 19.755 gld. 40 kr. denarnega prometa. Deležev se je vplačalo 331 gld., udov je 40. Hranilnih vlog se je vložilo 8097 gld., izplačalo 1505 gld. Posojil se je dovolilo 2365 gld. Čistega dobička je bilo 12 gld. 53 kr., upravnih stroškov 6 gld. 70 kr. Rezervni fond šteje 40 gld. — Te številke, same na sebi precej skromne, so tem bolj častne za začetek, ko

Modrost nedolžnega otroka. Cesarica Marija Terezija je nekdanj vaško šolo obiskala. Otroci so bili prav veseli in pogumni. Tedaj se loti otroke sama cesarica izpraševati. Cesarica prime malo dekletce za roko in jo vpraša: „V katero vrsto stvari spada diamant, ki se mi sveti tukaj v prstanu?“ — Dekletce: „Dijamant spada med kamenje.“ — Cesarica kazoč na svoje svilenó krilo: „Od kot pa dobivamo svilo?“ — Dekletce: „Svilo dobivamo od sviloprejk.“ — Cesarica: „Kam pa spada sviloprejka?“ — Dekletce: „Med živali.“ — Cesarica: „Kam pa spada avstrijska cesarica?“ Dekletce je tukaj malo postalo, potem pa odgovorilo: „Ti spadaš v nebasa in jaz tudi.“

Z revolverjem v šoli. Nadepoln deček Sydney Marks v Novem Yorku je obiskoval ljudsko šolo. Deček je šele 13 let star, a čital je že mnogo pohujšljivih romanov. Nedavno je hotel na vsak način zapustiti šolsko sobo, ali učiteljica mu tega ni dovolila. „Ne smeš sobe zapustiti“ mu je rekla. „O, to hočemo videti“, rekel je paglavac in iz žepa potegnil velik revolver ter pomeril na učiteljico. Ta je vpila na pomoč, učenci so pa bili v velikem strahu; a upitje učiteljice ni motilo dečka, z revolverjem v roki je zapustil šolsko sobo in se podal v igralno sobo v prvo nadstropje, kjer ga je našel nadučitelj. Ko je ta hotel dečka prijeti, je paglavac segel v žep po revolver, hitro ga je učitelj popadel in odvedel v svojo sobo in vzal nabit revolver, na kar so paglavca spodili iz šole. „U. T.“

Tolstoj in moskovski redar. Slavni ruski pisatelj grof Lev Tolstoj, izprehajaje se po moskovskih ulicah, je zapazil, da žene „gorodovoj“ ali redar nekega pijanca na učastok ali policijsko po-

je bilo premagati toliko ovir. Dal Bog srečen uspeh tudi zanjeprej.

Iz Pliberške okolice. (Gospodarski govor.) V nedeljo dné 10. vel. travna je prišel v Šmihel gospod dr. E. Kramar, ki je po končani popoldanski službi božji pri Šercerju predaval o živinoreji, ter po pravici tudi bičal napake, ki se godijo posebno pri svinjereji. Začenši od svinjskih plemen je kaj po domače pa temeljito razložil, kako bi zamogli tudi Korošči marsiktero krono pridobiti, ako bi posnemali gorenjske Kranjce, ter hotli svinjorejo umetneje gojiti. Zbrani kmetovalci so oba govora zvesto poslušali. Le škoda, da se je ta shod prepozno naznanil, in radi te nezgode je marsikdo izostal, ki bi bil koristnega pouka potreben kakor riba vode. Učiteljev nisem našel pri tem pouku. Ti gospodje zavolj obilno prostega časa ravno nimajo časa ali kaj? Mi pa, ki smo se sošli, izrekamo gospodu doktorju največjo zahvalo za njegov prihod in lepe nauke, ktere Bog blagoslovi, da ne ostanejo brez sadú!

Od Hude luknje. (Veselice v jami.) Že lani je „Mir“ (štev. 20.) opisal znamenito „jamo nadvojvode Ivana“ med Slov. Gradcem in Velenjem. Cenjenim bralcem naznanjamo, da se bodo letos tam zopet vršile tri velike veselice, in sicer prva na binkoštni ponedeljek, druga dné 5. mal. srpana, tretja dné 23. velikega srpana. Te dni se nudi najlepša prilika za obisk votline, ki bo na omenjenih dneh čarobno razsvetljena. Za goste je z jedili in pijačo oskrbljeno. Nadejati se je, da počasté tudi bratje iz bližnjega Korotana našo slavnoznano Hudo luknjo s svojim posetom, posebno ker je jama nadvojvode Ivana last odličnega narodnjaka in imajo vse te veselice odločno slovenski značaj. Na svidenje!

Glasovi nasprotnikov.

„Nemški Celovec.“ Sviti cesar je potrdil g. Neuner-a za celovškega župana in dné 9. velikega travna ga je slovesno zaprisegel g. deželni predsednik. Neuner je imel ob tej priliki nagovor, v katerem je posebno glasno in demonstrativno naglašal, da hoče varovati na vso moč „nemški značaj“ celovškega mesta proti vsakovrstnim uplivom od ktere koli strani! Njegovi somišljeniki so mu za take „nemške“ besede kajpak ploskali. Kaj je hotel Neuner ž njimi prav za prav reči, morda sam ne vé. Sam mora namreč vedeti, da Celovec nikakor ni izključno nemško mesto, čemu torej one puhle besede? Če je pa hotel Neuner poudarjati, da nas bode kot celovski župan stiskal ob steno, nam kratil naše pravice, potem naj vé, da morata za stiskanje biti dva: jeden ki stiska, in drugi, ki se daje stiskati. Da ima Neuner z vladajočo kliko vred dosti volje nas stiskovati, mu radi verjamemo. On naj pa tudi vé, da se Slovenci že zdavno ne damo več kar na komando kakega župana, in bodisi tudi celovškega, stiskati.

Državni zbor.

Volilna reforma je bila z ogromno večino sprejeta. Pri tretjem branju je glasovalo samo 10 po-

stajo, in da ravná ž njim nekoliko manj uljudno, nego bi moral po naukih svetega pisma. Veliki humanist (prijatelj ljudij) Tolstoj stopi k redarju in ga vpraša važno: „Znaš-li brati?“ — „Znam“, odgovori redar. „Si-li bral sveto pismo?“ dalje vpraša Tolstoj. — „Sem“, kratko odgovori redar. — „Torej veš“, nadaljuje Tolstoj, „da je tam pisano: kar nečeš, da store drugi tebi, tega ne stori drugim! Ali si me razumel?“ Redar je začuden pogledal neznanega mu gospoda, potem pa obrnil kopje in vprašal: „Ali znaš ti brati?“ — „Znam“ je rekel Tolstoj. — „Ali si bral instrukcijo (postave) za moskovske redarje?“ — „Nisem“ je priznal presenečeni Tolstoj. — „Toraj jo prečitaj in potem bodeva dalje govorila“, rekel je redar in odšel s pijancem.

Najeti bolniki. Predsednik francoski republiki je prišel v Arles in ker se je vedelo, da obiskuje na svojih potovanjih navadno tudi bolnice, so bili mestni očetje v velikih skrbeh. V bolnici namreč ni bilo nobenega bolnika. A modri mestni očetje so si hitro pomagali. Najeli so nekaj postopačev in ti so morali leči v postelje. Predsednik jih je obiskal, pohvalil lepi red, tolažil bolnike, podelil zdravniku red častne legije in odšel. Koj za njim so pa „bolniki“ zapustili bolnico ter krenili v krémo, da zapijejo „zaslužek“.

Smešničar.

* „Soseđa“, šepne kmetica na uho svoji tovarišici, „soseđa, jaz bi ti nekaj povedala, če ne bodeš potlej dalje pravila.“ „Aj“, odvrne ji ona, „molčala bodem, se ve, da bom molčala tako, kakor ti“.

slancev proti, 234 pa za. Več o novi postavi bomo še sporočili. — Po sprejeti volilni reformi se je državni zbor pečal z eksekucijskim redom. — Plače hočejo urediti državnim uradnikom, kar bode stalo okroglih 13 milijonov. Sedaj se s tem peča budgetni odsek. — Državni zbor je rešil zakon o rudniških nadzornikih in o osebnem dohodninskem davku. Izmed Slovencev sta govorila Robič in Pfeifer. — Liberalni poslanec Suess je izstopil iz kluba združene levice. To je znamenje, da je začela liberalna stranka razpadati, ker jej obračajo njeni dosedanji najzvestejši pristaši hrbet. — Pred kratkim so imeli veliki posestniki v Budjejevicah dopolnilno volitev za državni zbor. Izmed 93 velikih posestnikov-volilcev jih je prišlo voliti 8, kateri so si potem izbrali svojega zastopnika. Pa še reci kdo, da naš volilni red ni — pravičen!

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Na Dunaju so dné 6. t. m. izvolili za župana krščanskega socialista Strobach-a, posebnega prijatelja dr. Luegerja. Dobil je 94 glasov, liberalce Gröbl 42. Prvi podžupan bode dr. Lueger, drugi pa nemški nacionalec Neumayr. — Ogerska deputacija je zavrgla predlog avstrijske deputacije o razdelitvi skupnih stroškov. Upamo, da se naš državni zbor po ogerskih židih ne bo dal ugnati v kozji rog in da bo se krepko potegnil za pravice avstrijskih davkoplačevalcev. — Isterski deželni poslanci laške stranke so se zbrali v Trstu in ugovarjali temu, da bi se imel deželni zbor preložiti iz Poreča v Pulj. — Dné 27. kimoveca bodo slovesno odprli novi kanal pri Železnih vratih na Donavi ob ogerski meji. Navzoč bode tudi cesar. — Hrvatski vseučiliščniki v Gradcu so poslali belograjskim dijakom, ki so zažgali madjarsko zastavo, brzozjavno pohvalo; toda v Budapešti so telegram zaplenili. — Tržaški „Edinosti“ se poroča, da se nekteri slovenski velikošolci v Gradcu kaj radi dvo-bojujejo. Sila žalostno in pregrešno! — Nižjeavstrijski deželni zbor bode imel prihodnji mesec menda kratko zasedanje, da sklene nov deželno-zborski volilni red. Predrugičiti se morajo tudi nekteri volilni okraji zaradi razširjenja dunajskega mesta. — Na Ogerskem grenijo socialisti Madžarom veselje ob tisočletnici. Napravili so v Budimpešti že več demonstracij in izgrediv. Imeli so tudi shod, ktere ga se je udeležilo nad 20.000 delavcev. — Nove volitve za štajerski deželni zbor bodo menda že meseca mal. srpana in vel. srpana. — Nižjeavstrijsko namestništvo je razpustilo 19 nemško-nacionalnih akademičnih društev, ki so sklenila, da se z judi ne bodo več podala v dvoboj. Dvoboj je pri nas prepovedan po postavah. Dijaki sklenejo, da te postave ne bodo več prestopili vsaj nasproti judom ne; zato pa razpustijo njih društva! To zastopi, kdor more. Kaže pa ves dogodek, kako mogočini so pri nas še vedno judje! — V Istri se vršijo zdaj volitve volilnih mož za deželne poslance. Laška večina v deželnem zboru je namreč prav samovoljno in nesramno ovrgla volitve nekterih slovanskih poslancev. Hrvatje in Slovenci držijo se trdno in zato zmagujejo po mnogih občinah, v kterih so zadnjič propadli. V Podgradu so volili do 5. ure zjutraj in z vstrajnostjo tudi zmagali. Slava tako vstrajnim možem! Več prinesemo prihodnjič.

Druge države. Srbija se je hudo zamerila Madžarom, ker se noče udeležiti ogerske razstave in slaviti oholo počenjanje Ogrov. Dijaki so v Belemgradu zedgali ogersko zastavo, kar je kajpak neprijetno zadelo madžarone. — Perzija, kjer je bil, kakor smo že poročali, umorjen šah (kralj), je dobila že novega šaha, namreč drugega sina umorjenega šaha Muzzafer-Edin, ki je velik prijatelj Evropejcem. Zanimivo je, da turški listi ne smejo poročati, da je bil šah umorjen. Turški sultan se boji, da bi se tudi njemu zgodilo kaj jednakega, ko bi zvedeli njegovi „zvesti podložniki“, kako je končal življenje svoje perzijski šah. — Po Francoskem so imeli zadnji čas občinske volitve. Ponajveč je ostalo vse pri starem. — Dolgoleten prepir je bil med državama Chile in Argentinija zaradi mej. Sv. Oče so sedaj prepir razsodili na zadovoljnost obeh držav. — V Srbiji so ustanovili poseben odbor, kteri naj preosnuje državno ustavo. V odboru so zastopane vse večje stranke. — V Rimu je umrl kardinal Galimberti, ki je bil prejšnja leta papežev nuncij (poslanec) na Dunaju. — Lahki so odposlali zopet novih vojakov v Abesinijo. Imeli so nekteri pa že med potjo nesrečo. Dva vlaka z vojniki sta trčila vkup in veliko jih je poškodovanih. — Laški finančni minister vzame na posodo 140 milijonov ne pri bogatih židih, ampak pri ljudstvu. Za državna dolžna pisma se je oglašilo sila veliko ljudij, bojda za dvaindvajsetkrat več, nego je treba. — V Frankobrodu ob Meni, kjer se je sklenil leta 1871. mir med Nemci in Francozi, so v nedeljo vpričo cesarja in cesarice odkrili spomenik staremu cesarju Viljelmju. — Ob

carjevem kronanju v Moskvi bode mesto za vsako vero in narodnost. Edini, ki so izključeni, so židje, kojih je v Rusiji 5 milijonov. Rusi pač boljše poznajo žide, kakor pa madjarski in tudi kakor avstrijski liberalci.

Gospodarske stvari.

Uživanje Kathreiner-Kneippove sladne kave postaja vedno bolj splošno, in z veseljem opazujemo, da se je ta zdravi izdelek udomačil skoraj že pri vseh družinah. Mnogi pijejo Kathreinerjevo kavo že čisto, brez primesi bobove kave, kar ugodno upliva tako na zdravstvene razmere, kakor na varčnost pri gospodinjstvu. Resničen je izrek, da si dobra stvar vsem predsodkom navkljub nazadnje vendar le veljavo pribori; to se je sijajno pokazalo pri Kathreinerjevi kavi. Da se je pa tako hitro udomačila skoraj pri vseh javnih zavodih, pripisati je tudi temu, da so ravno v največjem času mnogi sloveči in izkušeni zdravniki občinstvo opozorili na škodljive učinke bobove kave. Skušnje so povsodi pokazale, da se škodljivost priljubljene bobove kave odstrani, ako se jej primeša Kathreinerjeva sladna kava, in da se s tem nje prijetni okus ne zmanjša, in prav to je omogočilo prekucijo v rabi vsakdanje kavine pijače. Ta preobrat, ki je domači sladni kavi do veljave pripomogel, je pa tudi v korist naši obrtnosti in našemu kmetijstvu.

Naša lekarna.

Prišel je čas, da Vas bolne, slabe in zdrave opomnim na najdragocenejši pa najcenejši lek, po kterega pa Vam ni treba hoditi v lekarno. Mi nismo dobičkaželjni, marveč le dobro hočemo Vam. Kako trpijo ljudje zavolj vročine zdaj, kako tožijo — pa ali nimate vode pri hiši? potoka blizu? O vi nespametni in kesnega srca, ali ne veste od koga in za koga je voda in čemu je voda tudi po letu mrzla? Svetujem Vam zato 1. lahko ter rahlo se oblačite, da obleka ne bo stisnjena okoli života, tako da bo zrak mogel do kože; 2. nogavice shranite, hodite bosi ali pa v samih čevljih; 3. pomosite vročo spoteno kožo v mrzlo vodo, bodisi ali nože same, bodisi spodnji život do prsij ali želodca. Pazite pa na te reči:

a) kopati se ne smete dolgo, k večemu 5 minut; dalje le tedaj, ako plavate, tako da se zraven zgrejete, sicer pa je tudi dosti 2 sekundi; b) mrzlega trupla ni smeti kopati, ampak mora prej delati ali hoditi, da se vgreje; c) če se še tako močno potiš, ne škoduje ti v vodo iti potnemu, ali škodovati bi ti moglo, če si se ugnal in srce močno bije; takrat počakaj, da se srce pomiri; d) postajati se ne sme pri slačenju, ne da se truplo pred kopanjem ne ohladi, in pri oblačenju ne, da ga mrz ne prevzame; e) po kopanju moraš se hitro gibati, pol ure, celo uro še boljše; nikakor pa ne sedaj v senco!

Če tako delajo, se morejo bolniki s kopanjem ozdraviti, drugače pa se morajo zdravi skaziti.

Vsak začetek je težek, z malim se začne. Kdor še ni vaju kopati se, naj začne na dan 1, 2krat v vodo hoditi, do kolencev, po malem do kolen. To je za mrzle, za vroče, potne in utrujene noge, za vročino v glavi in ves trup. A spet pomni: 1 minuto je dosti, tudi pol minute, predolgo lahko premrazi in škoduje. — Skusite ta lek! Med potom od doma proti domu izzuj se, stopi v potok, prestopaj ali hodi po vodi, potem se hitro obuj in spet hodi. To je boljši ko polič vina. S tem se utrdimo. Rahle ženske naj skušajo vsaj umiti si noge, ko v postelj grejo. Za enkrat to spolnujte! Apotekar.

Novičar.

Na Koroškem. „Freie Stimmen“ poročajo, da je nadučitelj Fick v Malti premeščen v Podgrad. Gotovo ne zna ni besedice slovenski in on naj poučuje v čisto slovenskem kraju! Vedno stare krivice! — V Ukvah so ustanovili novo požarno brambo. — Za prometnega vodjo državnih železnic v Beljaku je namesto umrlega T. Skale imenovan Lud. Proske. — Veliki Nemeč Schönerer, ki bi najraje vso Avstrijo spravil pod piklavo, rogovili sedaj po shodih na Zgornjem Koroškem. — Novo pošto so otvorili v Št. Jurji ob Zili dne 16. t. m. V zvezi je s pošto v Čajni. — V Klečah blizu Domačal je umrla dne 7. t. m. čislana gospodinja Jožefa Schöffman, stara 61 let. — V Striholčah blizu Trušenj je pogorelo dne 8. t. m. pohoštvo Tom. Blažiču p. d. Pintarju. Škoda je precej velika; zavarovan je bil samo za nizko svoto. — Na sv. Višarje se je pričelo romanje dne 14. maja, t. j. na vnebohod Kristusov, kakor tudi druga leta. — Na Blatu blizu Trušenj sta se stepla dne 13. t. m. vaški kovač in kolar iz nezatnega uzroka. Kolar je udaril kovača Sim. Peguterja s kolesom

tako silno po glavi, da se je zgrudil nezavesten na tla. Ne da bi prej še prišel k zavesti, je umrl dne 16. t. m., star še le 29 let, zapustivši ženo z nepreskrbljenimi otroci. Kaj stori strast in grda prepirljivost!

Na Kranjskem. Dne 8. t. m. je bil v Ljubljani po odstopu župana Grassellija, ki je županoval 14 let, malone jednoglasno izvoljen županom deželni poslanec in ravnatelj zavarovalne banke „Slavije“ blag. g. Ivan Hribar. Znan je g. Hribar kot navdušen narodnjak, kot posebno delavna moč, ki je s svojim delovanjem baš v prid beli Ljubljani že pokazal, da je pravi mož za tako odlično pa tudi težavno mesto. Ravno v sedanjih težavnih razmerah, ki vladajo v ljubljanski mestni hiši, je treba prav delavnega in na vse strani skrbečega župana, da spravi v pravi tir in v red mestno gospodarstvo. G. Hribar bode se poprijel velike naloge z vso vneto in zato gotovo tudi s trajnim uspehom. On se je pokazal vedno iskrenega prijatelja tudi nam koroškimi Slovincem in upamo, da nam ostane naklonjen tudi na novem mestu. Preko Karavank mu kličemo srčen „Na zdar“ s posebno željo, da se mu posreči uglediti nasprotstvo med ljubljanskimi strankami. — V Ljubljani je umrla dne 5. t. m. g. Uršula Legat, mati g. poslovodje Mohorjeve tiskarne v Celovcu, Vekosl. Legat-a, stara 80 let. N. p. v m.! — Dne 28. mal. travna t. l. popoldne igrala sta se otroka 4letni Janez in 2letni Alojzij Gamšek iz Studenic, med tem ko so bili stariši v vinogradu na delu, z žveplenkami. Na mostovžu napravila sta ogenj in kmalu je bila vsa biša v plamenu. Otroka sta se zadušila in skorej popolnoma zgorela, tako, da se je našlo le majhno ostankov njihovih sežganih trupel na pogorišču. — Novo pošto so otvorili v Begunjah na Notranjskem. Zvezo ima s pošto v Cerknici. — V Ljubljani so imeli lepe dobrodelne predstave, najprej nemške (!), potem slovenske na korist „Josefinum“-u, zavodu za posle. Posebno so se odlikovale slovenske. — Dne 28. in 29. rožnika t. l. napravili bodo slovenski demokratje v Ljubljani skupen shod! Hitro se razširja socijaldemokratska plevelj tudi na Slovenskem. Skrb vsem krščanskim in slovenstvu dobromišlečim možem bōdi, da jo čim preje izrujejo! Pomeniti se o skupnem delovanju, za to bode lepa priložnost pri posvetovanju slovenskih delavskih stanov, ki bode v Ljubljani dne 15. in 16. avgusta. — V stari Loki je umrl tamošnji g. dekan M. Kožuh, vrl duhovnik in rodoljub. V Železnikih je preminol č. g. župnik J. Škofic. Naj počivata v miru!

Na Štajarskem. Misijon imajo od 17. do 25. t. m. v Šmihelu pri Soštanjih. Vodita ga oo. Doljak in Vrhovec. — V Žrjavcih v Slov. goricah sta dva ničvredneža pobila kmečkega fanta Paumana tako, da je obležal mrtev. — V celjskem mestnem zaporu se je obesil dne 6. t. m. težak J. Hojnig, kterega so zaprli zavoljo pijanosti. — Delavci v premogokopih na Hrastniku, Ojstrem, v Trbovljah in Zagorju čim dalje manj zaslužijo, ker morajo dostikrat po več dnuj na teden neprostovoljno praznovati. To je hud udarec ubogim rudarjem. Premog trboveljske premogokopne družbe je v primeri k drugemu še vedno predrag; zato pa odjemalci pojemajo. — V noči od zadnjega malega travna do prvega velikega travna je bila oropana blagajnica trboveljske posojilnice za 1666 gld. 15½ kr. Blagajnica je bila navrtana na dveh krajih. Škoda so poravnali odborniki. — Štiri deklice je porodila te dni v Gabrolah pri Prihovi mlinarjeva žena Roza Goričan. Mati in četvoričke so primeroma zdrave.

Na Primorskem. Porotne obravnave v Gorici vršile so se vseskozi v laškem jeziku, kakor kje tam doli blizu Rima. Interpelirali so slovenski poslanci zaradi tega ministra, kajpak zastoj. Kdaj se bode i v Avstriji pokazala pravica?! — V Tolminu so ustanovili podružnico „Slovenskega planinskega društva“. Dobro! — V Dornbergu so imeli vinsko razstavo, ki se je prav dobro obnesla. — V Trstu bodo imeli nove volitve sredi meseca vinotoka. — V motovunski občini v Istri so pri občinskih volitvah s silnim pritiskom zopet zmagali Lahoni. — V Brestu blizu Buzeta je dne 4. vel. travna ubila strela nekega kmeta, ravno ko je iskal zavetja pred nevihto. Obležal je mrtev.

Po drugih deželah. Ko je dne 2. velikega travna se vadilo moštvo najmanjše stotnije družega ogerskega deželno-brambenega polka na vojaškem vežbališču v Jassberenyju, je strela udarila v oddelek vojakov. Dva sta bila takoj mrtva, več je pa poškodovanih. — Dokler bode ruski car bival ob kronanju v Moskvi, bodo slednji dan na državne stroške pogostili 7000 ubogih. Na dan kronanja pogoste jih 10.000. — V graški kaznilnici je umrl zaradi ponarejanja bankovcev obsojeni Jakob Ramelhof, star 82 let. Bil je najstarejši kaznjeneec in prebil 57 let svojega življenja v zaporu. — Po mnogih krajih, zlasti na Češkem okrog Prage, so bile zadnji čas hude povodnji. — Dne 20. grudnia t. l. se bode v Črnigori praznovala dvestoletnica

obstanka sedanje črnogorske vladarske rodbine Petrovič-Njeguš.

Raznoterosti.

London največje mesto Evrope, z 4,635.000 duš, ima 48 železniških postaj, 76 gledališč, 2200 poštnih in brzojavnih uradov, 547.111 hiš, 1450 cerkvā, 2100 bolnišnic, 76.000 pivarn, 1800 kavarn, 570 hōtelov itd. London je po prilici 120 krat veči od Celovca!

Osemdeset let v zakonskem jarmu. V Kanadi je zakonski par Darwin slavil koncem meseca grudna osemdesetletnico svoje poroke. Mož se je rodil l. 1788., žena l. 1794. Oba sta še prav krepka in ju zakonski jarem nič ne teži, da ga nosita že 80 let.

Čudāk. Neki angleški bogatin je zapustil posebno oporoko. Svojima dvema sinovoma je volil dve posestvi; ako bi pa jeden izmed njih nosil brado, pripada vse njegovo premoženje bratu. (Kaj pa bode, če jo nosita obadva? — Stavec.)

Prebivalstvo na zemlji. Neki francoski list objavlja, da živi sedaj na zemlji okoli 1480 milijonov ljudij, in sicer v Aziji 825,954.000, v Evropi 356,379.000, v Afriki 163,953.000, v Ameriki 121,713.000, na otokih in polutnih pokrajinah 7,500.400, v Avstraliji 3,230.000.

Velik požar. V Gilleu na Francoskem je zgorela zaradi svoje krasote slavna Izveličarjeva cerkev, veter pa je zanesel ogenj tudi v sosedno bolnico, ki je bila hipoma v plamenu. Vojaki so prenesli 200 bolnikov, od kterih jih je pri prenašanju umrlo 16. Vojaki so pri tej prilici v bolnici vzeli iz lekarne nekaj steklenic, misleč, da je v njih žganje, a bil je trup. 25 vojakov je bilo ostrupljenih. 7 vojakov je že umrlo, drugi so v največji nevarnosti.

Duhovniške zadeve v Krškej škofiji.

Za farni izpit, ki se vrši dne 19., 20. in 21. t. m., so se oglasili č. g.: Čeh Vacl.; Kaufmann Lad.; Kokoschinegg Janez; Konaš Jož.; Mazanec Mat.; Sedlaček Jož.; Stingl Fr. in Svaton Jož.

Vabila.

— **Podružnica sv. Cirila in Metoda za Rožak in okolico** napravi na binkoštni ponedeljek, t. j. 25. velikega travna 1896 ob 3. uri popoldne v Št. Jakobu v prostorih gostilne „na Pošti“ svoj letni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1.) Nagovor predsednika. 2.) Slavnostni govor. 3.) Govor o kmetijstvu in živinoreji. 4.) Poročilo društvenega delovanja v letu 1895. 5.) Volitev novega odbora. 6.) Volitev dveh zastopnikov h glavni skupščini. 7.) Vpisovanje udov in pobiranje udnine. 8.) Prosta zabava in petje. K temu važnemu zborovanju vabi vse zavedne Slovence in Slovenke od blizu in daleč najljubneje

Odbor.

— **Podružnica sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolico** napravi na binkoštni ponedeljek, dne 25. velikega travna t. l. shod in veselico pri Kramarju na Želinjah. Začetek ob 3. uri popoldne. — Vspored: 1. Pozdrav. 2. Govor o verski in narodni šoli. 3. Govor: „Šola in kmeti stan“. 4. Razni govori in nasveti. 5. Igra: „Mir berite!“ 6. Prosta zabava. — Sodeloval bode slovenski pevski klub na Želinjah. — Rodoljubni Slovinci in Slovenke, pridite v prav častnem številu!

Odbor.

— **Hranilno in posojilno društvo v Celovcu** bo imelo svoj letni občni zbor v četrtek, dne 28. velikega travna ob 10. uri dopoldne v pisarnici Pavličeve ulice št. 7. s sledečim vspeodom: 1. Pregled in odobrenje računa za l. 1895. 2. Sklep o porabi čistega dobička. 3. Volitev udov ravnateljstva. 4. Razprava o posebnih nasvetih. K obilni udeležbi uljudno vabi

načelnikštvo.

— **Katoliško delavsko društvo za Prevalje in okolico** bo imelo zborovanje pri Štökl-nu v Farni vasi dne 31. velikega travna ob 3. uri popoldne. Uljudno povabi vse ude

odbor.

Listnica uredništva.

G. J. M. v Istri: Poslani članek porabimo pozneje; prosimo pa, naznanite nam svoje polno ime! Več dopisov smo morali odložiti za prihodnjič.

Tržne cene v Celovcu

dne 13. vel. travna.

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	05	3	31
rž	4	57	5	71
ječmen	3	92	4	90
oves	2	59	3	24
hejda	3	45	4	31
turšica (sirk)	3	70	4	62
pšeno (kaša)	7	—	8	75
fižol	—	—	—	—
repica (krompir)	—	80	1	30
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 50 kr. do 2 gld. 90 kr. kisló 1 gld. 50 kr. do 2 gld. 30 kr., slama po 1 gld. 70 kr. do 2 gld. 10 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 66 do 70 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Pitane vole plačujejo mesarji po 180 do 190 gld.

Loterijske srečke od 16. vel. travna.

Dunaj 27 12 26 5 61
Gradec 77 84 26 76 60

Naznanila.

Priporočilo. Zavarovanja vsake vrste sprejema „Unio catholica“. Pošteni in večji zastopniki za posamezne pokrajine se iščejo. Pojasnila daje radovoljno nje glavni zastop v Gradcu, Radetzkyjeve ulice št. 1.

Najboljše žage za vsakteri les so
„žage z lokom“,
ktere se dobijo v prodajalnici z železino:

Franc Sadnikar
v Celovcu.

S to žago prežaga se les v debelini 30 cm. hitreje in lažje, kakor z vsako dosedanjo žago; ker ima ista moč velike trebušne žage, do sedaj nedosežno oštrost in poleg priprave sestave največjo trpežnost. Posebna prednost te žage je pa še ta, da ž njo žaga lahko ena sama oseba brez pomoči. Cena „žage z lokom“ je po pošti voznine prosto 1 gld. 50 kr.

Kathreiner
KNEIFFOVA SLADNA KAVA
je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.
Dobi se povsod, pol kile
za 25 kr.
Svarilo! Zaradi ničvrednih
ponarejenih izdelkov je
treba paziti na izvirne za-
voje z imenom
Kathreiner

Važno

za čevljarje, sedlarje, jermenarje in šivilje: najboljše in najcenejše šivalne stroje vsake vrste, posamezne dele teh strojev in igle vsake vrste kakor tudi železne blagajnice, varne proti ognju in tatovom, prodaja podpisani in stroje tudi po ceni popravila v svoji delavnici. Tovarniške cene.

Matija Planko

v Celovcu, Burggasse št. 12.

Ozira vreden zaslužek

posebne vrste in dolgotrajnosti ponudi se v vsakej fari razumljivim, krepostnim in spoštovanim osebam. Pismena vprašanja pod „9132“, Gradec, poste restante.

Tiskarna družbe sv. Mohorja

se uljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pis-
menih zavitek itd. po najnižjih cenah.

Tudi priporoča
najnovejša
pnevmatična kolesa
(bicikeljne)
v raznih velikostih in po
najnižjih cenah.

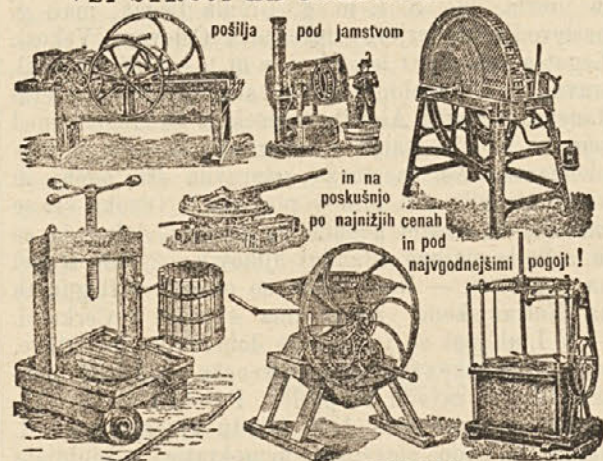

Prevzetev hôtela.
S tem si dovoljujem najuljudneje naznanjati častiti duhovščini in p. t. občinstvu, da svoj
„hôtel Lamm“
v Celovcu zopet sama oskrbujem.
Potrudila se bom kar največ, da svoje čestite gg. goste zadovoljim z dobro pijačo in jedili in prosim naj se mi v prejšnjih letih skazano zaupanje skazuje tudi sedaj.
Spoštovanjem
Krescencija Lindner,
posestnica.

Novo popravljene lepe izbe po ceni.
Vozovi k vsakemu vlakcu na kolodvoru.

Organist in cerkovnik,
ki je dovršil ceciliansko orglarsko šolo v Ljubljani, išče službo. Več pove upravništvo „Mira“.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali prirejeno, za vsakovrstne stroje.
Bogato ilustrovani 192 strani obojni cenik v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoji.

IG. HELLER, DUNAJ
2/2 PRATERSTRASSE № 49.
Preprodajalci se iščejo.

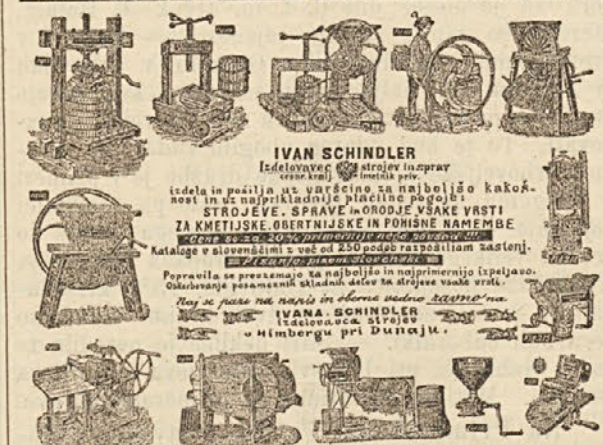
KONJAK,

prežgan iz vina lastnega pridelka, priznan kot najboljše, čudovito učinkujoče in bolečine olajšujoče sredstvo proti protinu, trganju po udih in skrini. Steklenica velja 1 gld. 20 kr.

Stari konjak, izvrstno zdravilo za želodčne bolezni in proti onemoglosti; steklenica 1 gld. 50 kr.

Razpošilja se po pošti. Kdor vzame štiri steklenice, pošljejo se mu franco.

Benedikt Hertl, vlastelin grajščine Golič pri Konjicah (Gonobiz) na Štajerskem.

IVAN SCHINDLER

izdelovalec strojev in naprav

vsake vrste

za kmetijske, obrtniške in pomorske namembe

in vsake vrste

strojev in naprav

za kmetijske, obrtniške in pomorske namembe

in vsake vrste

strojev in naprav

za kmetijske, obrtniške in pomorske namembe

Najceneja darila za Binkošti!

Peter Fessl

v Celovcu, na starem trgu št. 20 (Alter Platz 20).

Slavno p. n. občinstvo je uljudno prošeno, da ne zamenja pravega mojega naslova, namreč: na starem trgu št. 20 (Alter Platz 20).

Velika zaloga
kovanih železnih cevij za vodovode

po tovarniških cenah pri
Konradu Proschu v Celovcu,
tovarna za kmetijske stroje.

Naznanilo.

Celovski odvetniki in notarji po tem potu uljudno naznanjajo, da od sedaj naprej ob nedeljah ne bodo več uradovali, ob praznikih pa bodo pisarne kakor do sedaj odprte.

V Celovcu, dné 11. velikega travna 1896.

Učenca

z dobrim šolskim spričevalom in trgovskega slugo, ki zna tudi malo brati in pisati, in ki sta zmožna slovenskega in nemškega jezika, sprejme takoj v svojo prodajalnico
A. J. Wozouig, trgovec v Pliberku.

Jajca za valjenje

pristnih brahma-kokošij komad po 15 kr., holandskih, z velikimi belimi čopi, komad po 25 kr., hondanskih komad po 25 kr., pristnih štajerskih kokošij komad po 10 kr., srebrnih paduvank komad po 30 kr., langhanskih komad po 30 kr., puranov komad po 30 kr., srebrnih wyandottes komad po 30 kr., italijank komad po 30 kr., pritlikovk komad po 30 kr., košinsink komad po 25 kr., sedmograških golovratk komad po 20 kr., dorking komad po 25 kr., jokohamk komad po 50 kr., endemskih orjaških gosij komad po 1 gld., pekinskih rac komad po 20 kr., velikih štajerskih rac komad po 20 kr.

Razpošiljam jajca za valjenje živalij čistega plemena, ki so že bile večkrat odlikovane in dajem jamstvo za čistost in pristnost plemen.

Maks Pauly, Köflach (Štajersko).

Poslužujte se in pijte
le samo

Tauber-jevo sladno kavo z imenom „Hanna“,

ki je gledé na prijetno dišavo in vrednost redilne snovi nedosegljiva.

Spoštovane gospodinje!

Kupujte

le pravo

ÖLZ-ovo KAVO.

Zakaj?

Zato, ker daje ta kavi prijetno vonjavo (dišavo) in lepo zlatorujavo barvo. — Dalje, ker je po preiskavah cesarskega sovetnika gosp. dr. Eugling-a iz najboljše surovine skrbno prirejena. — Ker je prav zdatna. — Ker daje kavi prav prijeten ukus in je dobra hrana.

Da ne bodé kdo ogoljufan, naj pazi

pri nakupovanju natanjko na ime

Bratje Ölz.

Ölz-ova kava je dobiti v vseh prodajalnicah.